

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

* BEZINNING

---

door *Petra van der Burg*

De auteur is predikant en lid van de redactie van *Christen Democratische Verkenningen*.

Het verhaal van de barmhartige Samaritaan uit Lucas 10 leent zich goed voor een interactieve kerkdienst. Het is duidelijk, aansprekend, laat zich goed naar het nu vertalen. Zo zat ik een tijdje geleden met een aantal gemeenteleden om de tafel om een viering voor te bereiden. We stelden elkaar vragen als de volgende: ‘Wat treft je vooral in dit verhaal?’, ‘Waar zit je weerstand?’, ‘Wat doet een appel op je?’ De uitkomst was verrassend.

De leden van de voorbereidingsgroep – allemaal stevige dames die niet te beroerd zijn om zich voor hun medemensen in te zetten – voelden zich het meest verwant met de priester en de Leviet die deden of ze de gewonde man niet zagen liggen. Dat gevoel van ‘O nee, alsjeblijft niet’, werd door allen herkend. Iedereen wist wel van situaties waarin een appel werd gedaan waar je eigenlijk niet aan wilde. Niet omdat je te lui bent, maar omdat het je te véél is.

Wat treft in dit mooie verhaal is de realiteitszin van de Samaritaan. Hij zet de man die door rovers is overvallen op zijn ezel, brengt hem naar een herberg, betaalt voor het verblijf en vervolgt zijn reis. Of hij warme gevoelens koestert voor degene die hij hulp biedt, weten we niet. Wat we wel weten, is dat hij de zaken behapbaar houdt. De Samaritaan blijft niet eindeloos rondsjouwen met de getroffene. Hij schakelt anderen in die ook iets kunnen doen. Wanneer hij aanklopt bij de herbergier verwacht hij niet dat deze zijn hulpproject omarmt en gratis zijn diensten aanbiedt.

Het Bijbelverhaal is natuurlijk overzichtelijker dan de werkelijkheid. We hebben bijvoorbeeld niet de situatie dat de hulpvaardige Samaritaan de man op zijn ezel heeft geladen en er vervolgens achter komt dat achter de bosjes ook nog een vrouw en een stoet kinderen zitten en dat even verderop een ernstig zieke opa en oma in de struiken liggen. Wat zou hij dan hebben gedaan?

In het verhaal zit niet de oplossing voor het vluchtelingenvraagstuk van vandaag, maar het geeft richting. Dan komen we bij de volgende kernwoorden. Onderbreek je reis, wees praktisch, schakel anderen in, het mag wat kosten, maar laat je leven er niet door beheersen.